

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

(Referanse må oppgis)
Vår referanse: 09/02144-2
Arkivkode: F40 &00
Saksbehandler: Anne Jensen
Deres referanse: 200602259
Dato: 1.12.2009

Høringsuttalelse - NOU 2009:8 Kompetanseutvikling i barnevernet

- **KS ønsker mer forskningsbaserte og praksisnære barnevernutdanninger, og mener at undervisningshjemmetjenestene kan være en modell for å utvikle gode læringsmiljøer for kommunalt barnevern.**
- **KS mener at en utvidelse av utdanningen bør brukes til å styrke kvaliteten på praksis, samt gi mulighet for fordypning/spesialisering.**
- **KS tror ikke at en autorisasjonsordning er et virkningsfullt tiltak for å styrke barnevernet.**

Barnevernets mandat krever at medarbeiderne har høy kompetanse, både formell og fra erfaringer/praksis. Kommunene har et helt spesielt ansvar for å oppdage, forebygge og utrede omsorgssvikt overfor barn og unge, og kommunene skal sørge for at det settes i verk tiltak. Det kommunale barnevernet er avhengig av en rekke samarbeidspartnere, både i og utenfor kommunen, for å gjøre en god jobb. Det krever at barnevernet har ansatte med en kompetanse som gjør dem egnet til å utvise myndighet på barnets - og kommunens - vegne. Rolleforståelse, samhandling og flerfaglighet må være sentrale elementer i all kompetanseutvikling innen barnevern.

Turnustjeneste og autorisasjonsordning

KS ønsker ikke en autorisasjonsordning for barnevernpedagoger. En slik ordning betyr i realiteten et monopol på å utføre bestemte arbeidsoppgaver i kommunene, og det kan være med på å hindre hensiktsmessig utnytting av den samlede kompetansen. Barneverntjenester utføres i dag av flere yrkesgrupper, og det er ønskelig at det også er tilfellet i framtida. Den enkelte kommune trenger fleksibilitet. Vi må ikke sette oss i en situasjon som gjør det vanskeligere på sikt å rekruttere ansatte med rett kompetanse.

Bare i helsevesenet er det i dag krav om autorisasjon eller lisens i nærmere 30 yrker. Ordningene skaper byråkrati, og kan hindre god ressursutnyttelse ved at profesjonsgrensene blir rigide.

KS er positive til anbefalingene om å styrke praksisdelen av utdanningen, men mener at det bør gjøres på andre måter enn å innføre et obligatorisk turnusår. Et fire-årig utdanningsløp kan være en riktig måte å styrke utdanningen på, men det må diskuteres videre hva et fjerde år i så fall skal inneholde. En bør blant annet vurdere om det bør innføres et fjerde år som legger

til rette for fordyping/spesialisering innenfor kommunenes ansvar for ”forvaltningsbarnevernet”.

Mer forsknings- og praksisnære utdanninger

De siste årene er det satset på barnevernforskning. En del har handlet om resultater av spesifikke behandlingsmetoder, mens det er mangler i forskningen på kommunale hjelpetiltak. Den erfaringsbaserte kunnskapen er i tillegg lite systematisert, og vi mangler forskning om betydningen av organisering, ledelse og andre sentrale vilkår i arbeidet med utsatte barn og unge. Det betyr at vi ikke utnytter de faglige ferdigheter som allerede finnes i det kommunale barnevernet og tilgrensende tjenester.

Det er nylig etablert undervisningshjemmetjenester i alle fylker. Formålet er å stimulere til fagutvikling og forskning, samt utvikle gode læringsmiljøer. Undervisningshjemmetjenesten skal tjene som modeller for andre hjemmetjenester i fylket, og skal bidra til spredningen av kunnskap og faglige ferdigheter.

Elementer fra den modellen som er valgt for undervisningssykehjem og –hjemmetjenester bør være aktuelle også for en satsing på læringsmiljøer i det kommunale barnevernet. God fagutvikling handler om et samspill mellom flere disipliner: praksisnær forskning, samhandling, organisering og ledelse. Å la noen barneverntjenester være sentra for fagutvikling kan heve statusen og legitimiteten til hele fagfeltet.

Med hilsen

Sigrun Vångeng
adm. direktør

Helge Eide
direktør for interessepolitikk

Kopi: Kommunal- og regionaldepartementet